

Sygn. akt I C 45/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 26 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: sekr. sąd. Olga Paciorek

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2019 roku , w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B.

przeciwko T. M.

o zapłatę

1. zasądza od T. M. na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. kwotę 10.959,36 zł (dziesięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 2 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 3.917,00 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
2. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt I C 45/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do tutejszego Sądu 21 grudnia 2018 roku, powód (...) Spółka akcyjna z siedzibą w B. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. M. kwoty 10.959,36 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od 2 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany zobowiązał się poprzez podpisanie weksla do zapłaty w dniu 1 grudnia 2018 roku kwoty w wysokości 10.959,36 zł. Powód wezwał 1 listopada 2018 roku pozwanego do wykupu powyższego weksla (pозew, k. 2- 4).

Pozwany nie kwestionował powództwa co do zasady i wysokości. Wskazał że nie spełnił roszczenia dochodzonego pozwem z uwagi na swe kłopoty finansowe (protokół rozprawy 00:01:38 z 26 marca 2019 r.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany T. M. wystawił 20 marca 2018 roku weksel własny, w którym zobowiązał się do zapłaty na rzecz (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w B. kwoty 10.959,36 zł do dnia 1 grudnia 2018 roku (weksel, k.5).

Powód wezwał pismem z 1 listopada 2018 roku pozwanego do wykupu weksla, czego pozwany dotychczas nie uczynił (pismo k. 6).

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła roszczenia na podstawie weksla, stąd też decydujące znaczenie miała ocena zasadności jej roszczenia w świetle ustawy z 28 kwietnia 1936 roku Prawo wekslowe (tj. - Dz. U. z 2016 roku, poz. 160 z późn. zm.).

W literaturze prawniczej powszechnie przyjmuje się, że weksel jest dokumentem sporządzonym w wymaganej przez prawo wekslowe formie, zawierającym zobowiązanie osób na nich podpisanych do zapłaty określonej sumy pieniężnej oznaczonej osobie w ustalonym terminie i miejscu. Jako papier wartościowy weksel ucieleśnia w sobie pewne prawo majątkowe i dokumentuje zobowiązanie osób, które go podpisały. Złożenie podpisu jest samodzielną podstawą i przyczyną powstania zobowiązania wekslowego; każda z osób, która sygnuje weksel staje się przez to dłużnikiem wekslowym. Tę ostatnią cechę charakterystyczną zobowiązania wekslowego doktryna prawnicza powszechnie określa jako abstrakcyjność. Innymi słowy poprzez podpisanie i wydanie weksla dłużnik wekslowy zaciąga wobec posiadacza weksla zobowiązanie, które jest oderwane od podstawy gospodarczej, w związku z którą weksel został wystawiony. Podstawa ta nie wpływa na ważność zobowiązania wekslowego, nawet jeżeli z jakichkolwiek przyczyn jest wadliwa. Posiadacz weksla, występując z roszczeniem zapłaty, nie jest zobowiązany do wykazywania istnienia podstawy gospodarczej; wystarczy, że załączy do pozwu prawidłowo wypełniony i nie budzący wątpliwości co do autentyczności dokument weksla wraz z wezwaniem do jego wykupu. W literaturze prawniczej panuje zgoda, że weksel może spełniać m.in. funkcję gwarancyjną, która polega na tym, że jeżeli wręczeniu weksla nie towarzyszy wola odnowienia dotychczasowego zobowiązania, weksel pełni funkcję zabezpieczającą określony stosunek cywilnoprawny. Wierzycielowi zatem obok roszczenia pierwotnego przysługuje nowe roszczenie – wekslowe. Wierzyciel jest uprawniony do dochodzenia swych roszczeń na podstawie stosunku cywilnoprawnego lub na podstawie weksla.

W ocenie Sądu załączony do akt sprawy weksel spełniał wszystkie warunki określone w przepisie art. 101 powyższej ustawy, zawierając nazwę weksel w samym tekście dokumentu, przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej, nazwę podmiotu, na którego rzecz zapłata ma być dokonana, oznaczenie terminu płatności, oznaczenie miejsca płatności, oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksla, podpis wystawcy weksla. Nadto pozwana została wezwana do wykupu weksla.

Reasumując Sąd uznał, że weksel będący przedmiotem postępowania jest ważny w świetle wyżej wymienionych wymogów formalnych prawa wekslowego.

Pozwany nie kwestionował powództwa co do zasady i wysokości. Wskazał że nie spełnił roszczenia dochodzonego pozwem z uwagi na swe kłopoty finansowe.

Z uwagi na powyższe, powództwo okazało się zasadne w zakresie żądania zasądzenia kwoty 10.959,36 zł wraz z odpowiednimi odsetkami za okres od 2 grudnia 2018 roku jako dnia następnego po dniu płatności weksla.

Natomiast powództwo okazało się bezzasadne w części w zakresie żądania odsetkowego tj. dotyczącego odsetek umownych.

Zgodnie bowiem z art. 48 ust. 1 prawa wekslowego (mającego również zastosowanie do weksli własnych – art. 103 prawa wekslowego) posiadacz weksla może żądać od zobowiązanego zwrotnie przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia płatności. Należy jeszcze wskazać, iż zgodnie z art. 5 prawa wekslowego w przypadku weksla płatnego w określonym terminie nie jest w ogóle możliwe zastrzeżenie w treści weksla odsetek. Zatem żądanie strony powodowej zapłaty przez pozwanego odsetek umownych w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie uznać należy za bezzasadne w zakresie przekraczającym wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie. Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku, działając na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód ze swoim roszczeniem utrzymał się w zasadzie w całości, ulegając w swoim żądaniu jedynie w minimalnym zakresie – co do wysokości naliczania odsetek ustawowych.

Na zasądzoną kwotę składają się: 300 zł opłata sądowa od pozwu, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, oraz kwota 3.600 złotych – zwrot kosztów ustanowionego pełnomocnika z wyboru.